

N:o 44.

Af grefve Strömfelt, om användandet af uppkommande öfverskott å fyr- och båkmedel.

Den svenska sjöfartsnäringen och dess tillstånd har ingifvit regering och Riksdag allvarliga bekymmer. Lättnader åt densamma hafva lemnats dels genom kungörelse den 9 november 1883 med 10 procent nedsättning i fyr- och båkafgifter, dels genom riksdagsbeslutet år 1885, med omkring 30 procent nedsättning af lastpenningar.

Nu har 1888 års Riksdag hos Kongl. Maj:t anhållit om förslag till sjöfartens upphjelpande, efter förutgången undersökning af näringens tillstånd.

I den kongl. propositionen synes chefen för finansdepartementet i afseende å »lastpengar» hänsyfta derpå, att de, i stället för att ytterligare nedsättas, kunde och borde användas till sjöfartsnäringens upphjelpande, så mycket hellre, som de till »öfvervägande del utgöras af främmande fartyg»; men angående en annan afgift af sjöfarten, nemligen fyr- och båkmedel, innehåller den kongl. propositionen, att Kongl. Maj:t förutsätter, att de derå »uppkommande öfverskott fortfarande må såsom hittills få användas för de med anslaget afsedda ändamål».

Fyr- och båkmedel hafva af Riksdagen hittills anslagits till lots- och fyrinrättningen och hafva de senare åren och fortfarande för år 1891 beräknats till 1,200,000 kronor årligen, men hafva i sjelfva verket lemnat öfverskott, som innestå i statskontoret, och hvilket öfverskott för året 1889 af sagda kontor, i uppgjorda inkomstberäkningen, antages komma att uppgå till 300,000 kronor.

Såväl »lastpengar» som »fyr- och båkmedel» utgöras till omkring två tredjedelar af utlandets fartyg. Det skulle då väl vara synnerligen oklokt att underlätta den svenska sjöfartsnäringen genom en ytterligare nedsättning i dessa afgifter, hvilken nedsättning blefve till mycket öfvervägande del en lättnad just åt de främmande fartyg, hvilka i Sverige uppehålla konkurrensen med de svenska. Mig synes då vida bättre vara, att i en eller annan form understödja den svenska sjöfartsnäringen och dess grenar medelst att dertill använda sjöfartsnäringens egna afgifter och, då »öfverskottet» af fyr- och båkmedel under många år icke behöft användas för lots- och fyrinrättningen, föranledes jag vördsamt hemställa, att Riksdagen behagade besluta,

att, sedan det till lots- och fyrinrättningen samt lifräddningsanstalterna erforderliga penningeanslag blifvit årligen beräknadt, det af fyr- och båkmedel derefter uppkommande verkliga öfverskott må till sjöfartsnäringens och skeppsbyggeriets upphjelpande användas.

Stockholm den 27 januari 1890.

Fr. Strömfelt.